EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.10.2024
COM(2024) 453 final

2024/0250 (NLE)

Ehdotus

# NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä meriturvallisuuskomitean 109. istunnossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön (IGF-säännöstö) tehtävien muutosten hyväksymiseen**

# PERUSTELUT

## 1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee päätöstä, jolla vahvistetaan unionin puolesta otettava kanta Kansainvälisen merenkulkujärjestön meriturvallisuuskomitean (MSC 109) 109. istunnossa, joka on määrä pitää 2.–6. joulukuuta 2024.

MSC 109:ssä on tarkoitus hyväksyä muutoksia kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön (IGF-säännöstö).

## 2. EHDOTUKSEN TAUSTA

### 2.1. Kansainvälistä merenkulkujärjestöä koskeva yleissopimus

Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) on perustettu Kansainvälistä merenkulkujärjestöä koskevalla yleissopimuksella. IMO:n tarkoituksena on toimia yhteistyöfoorumina kaikenlaisia kansainvälisen kauppamerenkulun teknisiä kysymyksiä koskevien sääntöjen ja menettelytapojen alalla. Sen pyrkimyksenä on myös tukea tiukimpien mahdollisten määräysten yleistä hyväksymistä meriturvallisuuden, navigoinnin tehokkuuden sekä alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisen ja torjunnan alalla yhtäläisten toimintaedellytysten edistämiseksi. Se pyrkii myös käsittelemään asiaan liittyviä hallinnollisia ja oikeudellisia seikkoja.

Yleissopimus tuli voimaan 17. maaliskuuta 1958.

Kaikki jäsenvaltiot ovat yleissopimuksen osapuolia. Unioni ei ole yleissopimuksen osapuoli.

Kaikki jäsenvaltiot ovat ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn ja 25. toukokuuta 1980 voimaan tulleen kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä ’SOLAS-yleissopimus’, osapuolia. Unioni ei ole SOLAS-yleissopimuksen osapuoli. Kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevan kansainvälisen turvallisuussäännöstön (IGF-säännöstö) noudattaminen on SOLAS-yleissopimuksen mukaan pakollista.

### 2.2. Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO)

IMO on Yhdistyneiden kansakuntien erityisjärjestö, joka vastaa merenkulun turvallisuudesta ja turvatoimista sekä alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä. IMO on yleinen normeja laativa viranomainen kansainvälisen merenkulun turvallisuuden, turvatoimien ja ympäristönsuojelun alalla. Sen tärkein tehtävä on luoda oikeudenmukainen ja tehokas merenkulkualan sääntelykehys, joka hyväksytään ja pannaan täytäntöön yleisesti.

IMO:n jäsenyys on avoin vain valtioille, ja kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat IMO:n jäseniä. Koska alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt eivät voi olla IMO:n jäseniä, EU ei ole kyseisen järjestön jäsen. Hallitustenvälisen neuvoa-antavan merenkulkujärjestön (IMCO) ja Euroopan yhteisöjen komission vuonna 1974 allekirjoittaman yhteistyöjärjestelyn allekirjoittamisen jälkeen komissio osallistuu IMO:n työhön tarkkailijana ja voi näin ollen toimittaa sille ehdotuksia omissa nimissään.

IMO:n meriturvallisuuskomitea (MSC) koostuu kaikista IMO:n jäsenistä ja kokoontuu vähintään kerran vuodessa. Sen tehtävänä on käsitellä kaikkia kysymyksiä, jotka kuuluvat IMO:n toimialaan ja koskevat merenkulun apuneuvoja, alusten rakentamista ja varustamista, turvallisuuden vaatimaa alusten miehitystä, sääntöjä yhteentörmäysten ehkäisemiseksi, vaarallisten lastien käsittelyä, meriturvallisuutta koskevia menettelyjä ja vaatimuksia,

hydrografisia tiedonantoja, laivapäiväkirjoja ja merenkulkutietoja, merionnettomuuksien tutkimista, meripelastusta sekä muita merenkulun turvallisuutta suoranaisesti koskevia asioita.

IMO:n meriturvallisuuskomitea huolehtii IMO:n yleissopimuksen, yleiskokouksen tai neuvoston sille määräämien tehtävien suorittamisesta sekä kaikkien sellaisten edellä mainittuun soveltamisalaan kuuluvien tehtävien suorittamisesta, joita sille on mahdollisesti annettu jonkin muun kansainvälisen välineen perusteella tai puitteissa ja jotka IMO on hyväksynyt. Meriturvallisuuskomitea ja sitä avustavat elimet tekevät päätöksensä jäsenten enemmistöllä.

### 2.3. Suunniteltu IMO:n meriturvallisuuskomitean säädös

Meriturvallisuuskomitean on määrä hyväksyä 2.–6. joulukuuta 2024 pidettävässä 109. istunnossaan muutoksia IGF-säännöstöön.

IGF-säännöstöön suunniteltujen muutosten tarkoituksena on parantaa maakaasua tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita (meriliikenteen polttoaineena) käyttävien alusten, myös matkustaja-alusten, turvallisuutta. Näiden muutosten hyväksymisellä edistetään uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden ja erityisesti kaasujen tai muiden alhaisessa lämpötilassa leimahtavien polttoaineiden, kuten vähähiilisen ja hiilettömän metanolin, vedyn ja ammoniakin, käyttöä. Tämä on EU:n 55-valmiuspaketin hiilestä irtautumista ja saastumisen vähentämistä koskevien tavoitteiden mukaista.

## 3. MERITURVALLISUUSKOMITEAN 109. ISTUNNOSSA UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

### 3.1. Muutokset kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön (IGF-säännöstö)

Lastien ja konttien kuljetusta käsittelevä alakomitea (CCC) päätti 9. istunnossaan perustaa IGF-säännöstön muutoksia käsittelevän työryhmän ja antoi sille tehtäväksi laatia IGF-säännöstön muutosluonnokset ottaen huomioon täysistunnossa esitetyt huomautukset ja tehdyt päätökset.

Tarkasteltuaan edellä mainitun työryhmän raporttia CCC:n 9. istunto pani merkille, mitä ryhmä oli keskustellut IGF-säännöstön muutosluonnoksista ja että ryhmä oli saanut ne valmiiksi. Muutokset koskevat monenlaisia kysymyksiä, kuten imupumppukaivoja, varoventtiilien tyhjennystä, polttoaineen valmistelutiloja, rakenteellisia palosuojauksia ja vaarallisia tiloja.

IGF-säännöstöä koskevat muutosluonnokset, sellaisina kuin ne esitettiin asiakirjan CCC 9/14 liitteessä 3, hyväksyttiin CCC:n 9. kokouksessa ja ne toimitettiin MSC:n 108. istunnon hyväksyttäviksi myöhempää lopullista hyväksyntää varten.

Unionin kantana CCC:n 9. kokouksessa oli kannattaa asiakirjassa CCC 9/3/3 (Liberia et al.) ehdotettuja IGF-säännöstön muutosluonnoksia ja työryhmän perustamista saattamaan päätökseen IGF-säännöstöön tehtävät muutokset ja tarkastelemaan asiakirjoja CCC 9/3/5 (Republic of Korea, Liberia and INTERTANKO) ja CCC 9/3/8 (CESA).

IGF-säännöstöä koskevat muutosluonnokset hyväksyttiin MSC 108:ssa, ja ne on tarkoitus hyväksyä lopullisesti MSC 109:ssä. Muutokset on jaettu 29. toukokuuta 2024 päivätyn IMO:n kiertokirjeen nro 4879 liitteessä 2.

Unionin olisi kannatettava näitä muutoksia, koska ne parantavat maakaasua polttoaineena käyttävien alusten turvallisuutta, matkustaja-alukset mukaan luettuina. Näillä muutoksilla

varmistetaan samantasoinen suoja putkistolle ja varoventtiilin tyhjennysputkien sisääntulolle tavanomaisen toiminnan ja hätätilanteen aikana. Lisäksi IGF-säännöstössä olisi tunnustettava, että nesteytetyn maakaasun polttoainesäiliöissä on pieniä kaivoja.

## 4. ASIAA KOSKEVA EU:N LAINSÄÄDÄNTÖ JA EU:N TOIMIVALTA

*4.1.1. Muutokset kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön (IGF-säännöstö)*

Matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä annetun direktiivin 2009/45/EY 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaan SOLAS-yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna, sovelletaan A-luokan matkustaja-aluksiin kotimaanmatkoilla. Koska IGF-säännöstö on SOLAS-yleissopimuksen mukaan pakollinen säännöstö, sitä sovelletaan myös matkustaja-aluksiin tämän direktiivin mukaisesti.

Lisäksi direktiivin 2009/45/EY liitteessä I oleva 1 ja 2 jakso sisältää säännöksiä, joissa edellytetään seuraavien noudattamista:

- IGF-säännöstön II-1/G/1 sääntö (sovelletaan uusiin B-, C- ja D-luokan aluksiin [ja olemassa oleviin B-luokan aluksiin]): ”Milloin tahansa rakennettujen alusten, jotka on muutettu kaasumaista tai nestemäistä polttoainetta käyttäviksi tai joilla on tarkoitus siirtyä käyttämään kaasumaista tai nestemäistä polttoainetta, jonka leimahduspiste on II-2/A/10 säännön 1.1 alakohdassa sallittua alhaisempi, on oltava SOLAS-yleissopimuksen II-1/2.28 säännössä määritellyn IGF-säännöstön vaatimusten mukaisia” sekä
- II-1/G/57 sääntö (vaatimukset aluksille, joilla käytetään alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita): ”Alusten, jotka käyttävät kaasumaista tai nestemäistä polttoainetta, jonka leimahduspiste on II-2/4.2.1.1 säännössä sallittua alhaisempi, on oltava SOLAS-yleissopimuksen II-1/2.28 säännössä määritellyn IGF-säännöstön vaatimusten mukaisia”.

Näin ollen kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön (IGF-säännöstö) tehtävät muutokset voivat vaikuttaa ratkaisevasti direktiivin 2009/45/EY soveltamiseen.

*4.1.2. EU:n toimivalta*

Suunniteltujen säädösten kohde koskee alaa, jolla unionilla on yksinomainen ulkoinen toimivalta SEUT-sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan viimeisen virkkeen nojalla, koska suunnitellut säädökset voivat vaikuttaa yhteisiin sääntöihin tai muuttaa niiden soveltamisalaa.

## 5. OIKEUSPERUSTA

### 5.1. Menettelyllinen oikeusperusta

*5.1.1. Periaatteet*

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 218 artiklan 9 kohdassa määrätään päätöksistä ”*sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita*”.

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohtaa sovelletaan riippumatta siitä, onko unioni kyseisen elimen jäsen tai kyseisen sopimuksen osapuoli.[1]

Ilmaisu ’*säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia*’ kattaa myös säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavan kansainvälisen oikeuden nojalla. Se kattaa myös välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla, mutta jotka ”*voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännöstön sisältöön, jonka unionin lainsäätäjä antaa*”.[2]

*5.1.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa*

IMO:n meriturvallisuuskomitea on sopimuksella Kansainvälistä merenkulkujärjestöä koskevan yleissopimuksen mukaisesti perustettu elin.

Säädökset, jotka tämän IMO:n komitean on määrä antaa, ovat säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia. Suunnitellut säädökset voivat vaikuttaa ratkaisevasti unionin lainsäädäntöön ja erityisesti seuraavan säädöksen sisältöön:

– matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä annettu direktiivi 2009/45/EY. Tämä johtuu siitä, että mainitun direktiivin 6 artiklassa säädetään, että vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, IV, V ja VI luvun määräyksiä on sovellettava A-, B-, C- ja D-luokan uusiin ja olemassa oleviin matkustaja-aluksiin (6 artiklan 1 kohdan b alakohta) ja että uusien A-luokan matkustaja-alusten on oltava täysin vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, vaatimusten mukaisia (6 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohta). Koska IGF-säännöstö on SOLAS-yleissopimuksen mukaan pakollinen säännöstö, sitä sovelletaan direktiivin 2009/45/EY mukaan myös matkustaja-aluksiin dynaamisilla viittauksilla SOLAS-yleissopimukseen. Lisäksi direktiivin 2009/45/EY liitteessä I on säännöksiä, joissa edellytetään IGF-säännöstön suoraa noudattamista.

Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta sopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Tämän vuoksi ehdotetun päätöksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

**5.2. Aineellinen oikeusperusta**

*5.2.1. Periaatteet*

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee. Jos suunnitellulla säädöksellä on kaksi tavoitetta tai siihen sisältyy kaksi osatekijää ja jos näistä tavoitteista tai osatekijöistä toinen on mahdollista määritellä sellaiseksi pääasialliseksi tavoitteeksi tai osatekijäksi, johon nähden toinen tavoite tai osatekijä on liitännäinen, SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksyttävällä päätöksellä on oltava vain yksi aineellinen oikeusperusta, eli se, jota pääasiallinen tai ensisijainen tavoite tai osatekijä edellyttää.

*5.2.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa*

Suunniteltujen säädösten pääasiallinen tavoite ja sisältö liittyvät meriliikenteeseen. Sen vuoksi ehdotetun päätöksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 100 artiklan 2 kohta.

---

1 Unionin tuomioistuimen tuomio, Saksa v. neuvosto (OIV), C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 64 kohta.

2 Unionin tuomioistuimen tuomio, Saksa v. neuvosto (OIV), C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

### 5.3. Päätelmät

Ehdotetun päätöksen oikeusperustana tulisi olla SEUT-sopimuksen 100 artiklan 2 kohta yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

2024/0250 (NLE)

Ehdotus

# NEUVOSTON PÄÄTÖS

## Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä meriturvallisuuskomitean 109. istunnossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön (IGF-säännöstö) tehtävien muutosten hyväksymiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kansainvälistä merenkulkujärjestöä, jäljempänä ’IMO’, koskeva yleissopimus tuli voimaan 17 päivänä maaliskuuta 1958.

(2) IMO on Yhdistyneiden kansakuntien erityisjärjestö, joka vastaa merenkulun turvallisuudesta ja turvatoimista sekä alusten aiheuttaman meren ja ilman pilaantumisen ehkäisemisestä. Kaikki unionin jäsenvaltiot ovat IMO:n jäseniä. Unioni ei ole IMO:n jäsen.

(3) IMO:sta tehdyn yleissopimuksen 28 artiklan b alakohdan mukaan meriturvallisuuskomitea huolehtii kaikkien niiden tehtävien suorittamisesta, joita sille on määrätty mainitussa yleissopimuksessa, IMO:n yleiskokouksessa tai IMO:n neuvostossa, tai kaikkien sellaisten mainitun artiklan soveltamisalaan kuuluvien tehtävien suorittamisesta, joita sille voidaan antaa jonkin muun kansainvälisen välineen nojalla ja jotka IMO hyväksyy.

(4) IMO:n meriturvallisuuskomitean on määrä hyväksyä 2.–6. päivänä joulukuuta 2024 pidettävässä 109. istunnossaan muutoksia kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön (IGF-säännöstö). Muutokset koskevat monenlaisia kysymyksiä, kuten imupumppukaivoja, varoventtiilien tyhjennystä, polttoaineen valmistelutiloja, rakenteellisia palosuojauksia ja vaarallisia tiloja.

(5) On aiheellista vahvistaa kanta, joka otetaan unionin puolesta IMO:n meriturvallisuuskomitean 109. istunnossa, koska suunnitellut säädökset voivat vaikuttaa ratkaisevasti unionin oikeuden sisältöön, erityisesti matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä annettuun direktiiviin 2009/45/EY[1].

(6) Unionin olisi kannatettava kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön (IGF-säännöstö) tehtäviä muutoksia, koska ne parantavat maakaasua polttoaineena käyttävien alusten, myös matkustaja-alusten, turvallisuutta. Näillä muutoksilla

[1] EUVL L 163, 25.6.2009, s. 1.

varmistetaan samantasoinen suoja putkistolle ja varoventtiilin tyhjennysputkien sisääntulolle tavanomaisen toiminnan ja hätätilanteen aikana. Lisäksi IGF-säännöstössä olisi tunnustettava, että nesteytetyn maakaasun polttoainesäiliöissä on pieniä kaivoja. Näiden muutosten hyväksymisellä edistetään uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden ja erityisesti kaasujen tai muiden alhaisessa lämpötilassa leimahtavien polttoaineiden, kuten vähähiilisen ja hiilettömän metanolin, vedyn ja ammoniakin, käyttöä. Tämä on EU:n 55-valmiuspaketin hiilestä irtautumista ja saastumisen vähentämistä koskevien tavoitteiden mukaista.

(7) Unionin kannan esittävät yhdessä ne jäsenvaltiot, jotka ovat IMO:n jäseniä, ja komissio,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

*1 artikla*

IMO:n meriturvallisuuskomitean 109. istunnossa unionin puolesta otettava kanta on hyväksyä muutokset kaasuja tai muita alhaisessa lämpötilassa leimahtavia polttoaineita käyttäviä aluksia koskevaan kansainväliseen turvallisuussäännöstöön, jäljempänä ’IGF-säännöstö’, sellaisena kuin se on 29 päivänä toukokuuta 2024 päivätyn IMO:n kiertokirjeen nro 4879 liitteessä 2.

*2 artikla*

Edellä 1 artiklassa tarkoitetun kannan esittävät komissio sekä ne unionin jäsenvaltiot, jotka ovat IMO:n meriturvallisuuskomitean jäseniä, toimien yhdessä unionin edun mukaisesti.

*3 artikla*

Tämä päätös on osoitettu komissiolle ja kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta*
*Puheenjohtaja*